การศึกษาลักษณะอาการทางคลินิคในผู้ติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A H1N1 (2009) ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลศิริราช

นายสุรพงษ์ ตันเชวง

บทคัดย่อ

บทนำ ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2009 มีรายงานการติดเชื้อใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A H1N1(2009) ซึ่งมี การระบาดจากประเทศเม็กซิโก ได้แพร่ไปทั่วโลกอย่างรวดเร็วรวมถึงประเทศไทย โดยยังคงมีผู้ป่วยต้อง นอนโรงพยาบาลและมีบางรายเสียชีวิตแต่ข้อมูลในเด็กในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาที่ชัดเจน จึงเป็นที่มา ของการศึกษาครั้งนี้

วิธีการวิจัย

เป็นการศึกษาแบบบรรยาย (Descriptive Analysis) โดยเก็บข้อมูลจากแข้มประวัติผู้ป่วยที่อายุน้อย กว่า 15 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยการติดเชื้อใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A HINI(2009) โดยวิธี RT-PCR ที่ เข้ารับการรักษาในภาค วิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2552 ถึง 31 ธันวาคม 2553 โดยการเก็บข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลขณะที่นอนโรงพยาบาล ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับอาการ, การรักษาและค่าใช้จ่ายในการนอนโรงพยาบาล และโทรศัพท์ติดต่อ บิดา – มารดา หรือผู้ปกครอง เพื่อ สอบถามอาการป่วยของสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ยังวิเคราะห์หาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนอนโรงพยาบาลนานกว่าปกติ (นานกว่าเปอร์เซ็นไทล์ที่ 75 ของระยะเวลาในการนอนโรงพยาบาลของผู้ป่วย ทั้งหมด) และการมีค่าใช้จ่ายในโรงพยาบาลมากกว่าปกติ (มากกว่าเปอร์เซ็นไทล์ที่ 75 ของค่าใช้จ่ายในโรงพยาบาลของผู้ป่วยกังหมด)

ผลการวิจัย

มีผู้เข้าร่วมการศึกษาทั้งสิ้น 68 ราย แบ่งเป็นเพศหญิง 36 ราย (ร้อยละ 52.9) โดยมีอายุเฉลี่ย 5.9 ปี (พิสัย 6 เคือน-15 ปี) ในจำนวนนี้ 36 ราย (ร้อยละ 52.9) เป็นผู้มีโรคประจำตัว โดยโรคที่พบบ่อยที่สุดคือ โรคหอบหืด 15 ราย (ร้อยละ 22.1) ระยะเวลาที่เริ่มมีอาการจนถึงวันนอนโรงพยาบาลเฉลี่ย 2 วัน (พิสัย 1-10 วัน) โดยผู้ป่วยส่วนใหญ่มีอาการไข้ , ไอ และเจ็บคอ ผู้ป่วยทั้งหมดมีภาพรังสีทรวงอกเข้าได้กับภาวะปอด อักเสบ และมีผู้ที่ได้รับ oseltamivir 67 ราย (ร้อยละ 98.5) โดย 64 ราย (ร้อยละ 94.1) ได้รับยาภายใน 48 ชั่วโมงหลังจากนอนโรงพยาบาล และ 30 ราย (ร้อยละ 44.8) ได้รับยาภายใน 48 ชั่วโมงหลังจากเริ่มป่วย และ มีผู้ป่วย 53 ราย (ร้อยละ 77.9) ได้รับยาปฏิชีวนะ จากการศึกษาพบว่าจำนวนวันเฉลี่ยในการรักษาใน โรงพยาบาลคือ 4.6 วัน (พิสัย1-82 วัน , ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.77 วัน, เปอร์เซ็นไทล์ที่ 75 คือ7 วัน) โดยมี ผู้ป่วย 18 ราย (ร้อยละ 26.5) นอนโรงพยาบาลนานกว่า 7 วัน โดยสัมพันธ์กับการได้รับอ๊อกซิเจนในการ รักษา และพบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่เกิดขึ้นจากการนอนโรงพยาบาลคือ 22,964 บาท (พิสัย 3,937-305,453 บาท,

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 36,372 บาท, เปอร์เซนไทล์ที่ 75 คือ 34,445 บาท) มีผู้ป่วย 7 ราย (ร้อยละ 10.3) ที่มี ค่าใช้จ่ายที่มากกว่า 34,445 บาท โดยสัมพันธ์กับการได้รับอ๊อกซิเจนในการรักษาเช่นกัน

ในส่วนของการแพร่กระจายเชื้อของผู้ป่วยให้กับสมาชิกภายในบ้าน ได้ข้อมูลจากผู้ป่วยทั้งสิ้น 62 รายเป็นผู้ที่แพร่เชื้อ พบว่ามีสมาชิกในบ้านสัมผัส โรคจากผู้ป่วยจำนวน 156 ราย โดย 19 ราย (ร้อยละ 12.2) มี อาการคล้ายใช้หวัดใหญ่ (Influenza like illness), 9 ราย (ร้อยละ 5.8) มีการตรวจยืนยันว่าติดเชื้อ ใช้หวัดใหญ่ สายพันธุ์ใหม่ชนิด A HIN1(2009) อัตราการเกิดโรคของสมาชิกในบ้านต่อจากผู้ป่วยสูงสุดในสมาชิกที่อายุ น้อยกว่า 5 ปี

สรุป

จากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยที่ติดเชื้อ ใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A HIN1(2009) ที่ต้องนอนโรงพยาบาล ทั้งหมดมีภาวะปอดอักเสบ, พบว่าการได้รับอ๊อกซิเจนในการรักษาสัมพันธ์กับการนอนโรงพยาบาลที่นาน ขึ้น และการได้รับอ๊อกซิเจนในการรักษาก็สัมพันธ์กับการมีค่าใช้จ่ายมากขึ้นอีกด้วย ส่วนการแพร่กระจาย เชื้อของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ ใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A HIN1(2009) ให้กับสมาชิกภายในบ้านนั้นจะพบ อัตราการเกิดโรคสูงสุดในสมาชิกที่อายุน้อยกว่า 5 ปี

CLINICAL CHARACTERISTICS OF CHILDREN HOSPITALIZED FOR

INFLUENZA A H1N1 2009 VIRUS INFECTION

AT SIRIRAJ HOSPITAL, THAILAND

MR. SURAPONG TANCHAWENG

Abstract

Background

The 2009 pandemic influenza A pH1N1(2009) has become a circulating virus after the rapid spreading worldwide including in Thailand. A lot of children, who were influenza A H1N1(2009) infected patients, were admitted in hospital and some patients died. The data in children in Thailand was been limited available.

Methods

We conducted a retrospective chart review of children hospitalized at Siriraj hospital during the first and second outbreaks in Thailand from June 1, 2009 to December 31, 2010, with reverse-transcriptase-polymerase-chain-reaction confirmed pH1N1(2009) using a standardized case record form. Household contact data were obtained by telephone. We described the clinical characteristics and outcomes of hospitalized children with pH1N1(2009). The risk of prolonged hospitalization (>75th percentile), higher cost of hositalization (>75th percentile) and household transmission were evaluated.

Results

There were 68 children, 36 female (52.9%), with the mean age of 5.9 years (range 6 months-15 years). Thirty-six (52.9%) children had at least one underlying disease and 15/36 (22.1%) had asthma, which was the most common underlying disease. Median duration of preadmission illness was 2 days (range 1-10 days). Chest X-ray was performed in all children and all had infiltration. Oseltamivir was prescribed in 67 (98.5%) children; 64 (94.1%) within 48 hours after admission and 30 (44.8%) within 48 hr after onset of illness. 53 (77.9%) children received antibiotics. In univariate analysis, the clinical factors associated with prolonged hospitalization were presence of leukopenia (OR 12.03; 95%CI 2.16-67.12, P=0.005) and requiring oxygen therapy (OR 0.02; 95%CI 0.01-0.12, P=0.001). In multivariate analysis only requiring oxygen therapy was associated with prolonged hospitalization (OR 0.03; 95%CI 0.01-0.20, P=0.001). In univariate and multivariate analysis, the clinical factor associated with higher cost of hospitalization was only requiring oxygen therapy (OR 0.07; 95%CI 0.01-0.62, P=0.017).

Household data from 62 patients revealed 156 household members expose to the patients before onset of illness. Of these, there were 28(17.9%) secondary cases: 19(12.2%) suspected and 9(5.8%) confirmed pH1N1(2009); 8 (28.6%) were aged ≤ 5 years. There was no factor associated with spreading identified.

Conclusion

Most children hospitalized with pH1N1(2009) had pneumonia. Oxygen therapy was associated with prolonged hospitalization and higher cost of hospitalization. The secondary household cases affected mostly children aged \leq 5 years.